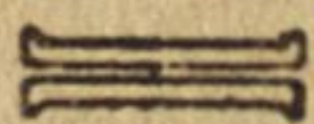

Доброто изучаване на народния духъ ще ни покаже положителното и отрицателното въ нашия битъ и ще ни набълъжи пътъ на нашето бъдаще. То ще покаже колко върни сж изводитъ на повдигнатитъ въпроси; ще разкрие колко правота и необходимостъ има въ тия бесѣди. И ако умнитъ и внимателни синсве на родната страна се отнасятъ съ нуждната серйзностъ къмъ поставенитъ проблеми—върваме ще бже налучканъ пътя, който миналото е набълъзало и който настоящето е затръпнило поради много суетностъ—чужда на нашето исторично развитие.

П. Ю. Тодоровъ—писма.*)
Бернъ, 21.IV. 1899 г.

Брате Иване,

Като отъ сънь, отъ безконеченъ мжчителенъ сънь да

*) По една щастлива случайност останали запазени въ библиотеката ми около стотина писма отъ моя скжпъ другарь, отъ невръстни години, Петко Ю. Тодоровъ. Първото писмо е съ дата 14.IV. 1893 год. а послѣдното отъ 1913 година. Тая кореспонденция на едно двадесетлѣтие ще бжде прѣдадена на хранене въ Народната Библиотека—София. Прѣди това въ Родна Мисль ще бждатъ публикувани нѣкои отъ тия писма, които иматъ значение за правилната оцѣнка на писателя. Съ удоволствие бихме дали мѣсто и на други негови писма, които сж запазени. И за това замолваме познатитъ на покойника да ни съобщатъ, та ако може да се издаде единъ томъ отъ тия цѣнности. Че знае се колко обичаше да пише писма той и колко топлина и искреностъ влагаше въ писмата си.

Ив. Кириловъ.

съмъ се събудиль и вземамъ първо тебъ да отговоря, —незная обаче дали ще да мога да изпълня желанието си до край.

Какъ наистина малко проживѣно и много прѣживѣно... Спомни си, възпроизведи въ въ памѣтѣта си тая върволица, която се е нанизала до сега...

Но да дигнемъ глава, да се погледнеме: отъ охкане и отъ ахкане ние нѣма никога да излѣземъ.

По настоящемъ азъ се занимавамъ съ икономия и философия, като, разбира се, не пропускамъ да слѣдя и литературата. Особенно на това ми спомага срѣдата отъ руски студенти и студентки, която ме заобикаля. Нѣмския езикъ полака-лека открива за менъ единъ новъ незнаенъ миръ. На послѣдъкъ си исписахъ съчиненията на Брандеса, на Хауптмана, Зудермана, Ибсена и Артуръ Шницлера. Искамъ добръ да се запозная съ съврѣмнената драма. Въ главата ми се мжти единъ сюжетъ, който е много труденъ и ето горѣ-долу неговия скелетъ. Драмата ще се нарича „Каманаръ“. I-то дѣйствие ще прѣдставя каманари нощемъ градятъ храмъ въ земята—боейки се ту отъ буря, ту отъ черкези—черкезитъ се чуватъ да идатъ, за да попрѣчатъ на гяуритъ—да не смѣятъ да мърсятъ земята на падишаха съ подобни згради... II-то дѣйствие е: стѣнитъ що сж направени били разрушени отъ черкезитъ и работницитъ обезсърдчено олавятъ толкова пжти вече запушаната работа...